

ἐνθα γίνεται μνεία περὶ ἐξαγορᾶς τῆς τιμῆς τοῦ αἵματος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ἐν 336, σ. 83 καὶ 109.

312

1730. «Αὗται αἱ διαταγαὶ τῶν θείων καὶ ἱερῶν Ἀποστόλων, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν, μετεγλωττίσθησαν εἰς ἀπλὴν φράσιν διὰ προσταγῆς τοῦ . . . ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας . . . Ἰωάννου, Νικολάου, Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα, παρὰ τοῦ ἐν σπουδαίοις ἐλαχίστου Γεωργίου Τραπεζουντίου, διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς Σχολῆς . . . κατὰ τὸ 1730 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, ἐν μηνὶ Μαΐῳ 20». Ἀνέκδοτος Νομοκάνων ἐν χφ. 696 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, μεταφερθέντι τὸ 1916 εἰς Μόσχαν. Πρβλ. ἐν 131, σ. 26 καὶ ἐν 394, σ. 36–37.

313

1731. Πωλητήριον ἀγροῦ ἐν Ναούσῃ Πάροῦ, ἀνέκδοτον, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 662. Ὁ πωλητὴς πωλεῖ «με γνῶμην τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ . . . μεῖ ἰδίαν του γνῶμην καὶ βουλὴν . . .».

314

1731. Συμβολαιογραφικὴ σύμβασις δύο συζύγων, ζώντων ἀπὸ διετίας κεχωρισμένως, ἐν Παξοῖς, ὅπως συνάψουν ἀμφότεροι δεῦτερον γάμον μετ' ἄλλων προσώπων, ἐν 295, ἀριθ. 275. « . . . ἔστοντας καὶ νᾶ μὴν σωφρονοῦνε καὶ νὰ ἐφύγει ἡ ἀνωθεν Θ. ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνωθεν κὺρ Ν., ὡς αὐτὸς εἶπε, τώρα χρόνους ἀπερασμένους δύο, διὰ τοῦτο θέλουν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ποιοῦν τελείαν ἀποχὴν καὶ δίνουν ἄδειαν ὁ εἰς τοῦ ἑτέρου, ἂν θελήσουν, νὰ πανδρευτοῦν εἰς δεῦτερον γάμον νόμιμον . . . ».

315

1731. Ψήφισμα τῆς Ἑνετικῆς Συγκλήτου, περὶ μὴ ἀναμίξεως τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν εἰς τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις τῶν ὀρθοδόξων ἐν Ἑπτανήσῳ. μνημ. ἐν 276, σ. 112.

316

1732. Γραπτὴ διατύπωσις ἐθιμικοῦ Δικαίου τῆς 17 Ἀπριλίου, Πάτμου, ἐν 253, σ. 133–134. « . . . Ἐστῶντας καὶ νὰ εὐρίσκεται γράμμα καμωμένον ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας ἐδῶ, εἰς τὸ νησίον μας, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀποφασίζουσιν, ὅτι ὅποιος χαλάει τὴν συνήθεια τοῦ τόπου μας, νὰ πληρώνη χίλια γρόσια εἰς τὸ Τζουμαγιὰν τῆς Κῶ, εἰς τὸ ὁποῖον γράμμα δὲν φαίνεται ξεκα-

